

Naar vi har arbejdet en Maanedstid, skal jeg meddele, hvordan Forsøget er lykkedes. Vi er naturligvis selv spændt paa, hvordan det hele vil gaa; men der er i Virkeligheden ingen Tvivl om Hovedsagen: — den maa lykkes!

Naar saa vi er i Gang, skal det være os en Glæde at indbyde alle vore Distriktsformænd til at se, hvordan vi bærer os ad. Saa kan de faa Lejlighed til at censurere Films og til at overvære en eller flere af vore Forestillinger, vi skal nok sørge for at tjene saa meget, at vi kan give vore kære Kolleger og Gæster Fribilletter til Forestillingerne.

Men indtil videre siger jeg: Send endelig Andragende til de stedlige Myndigheder om Bevillinger snarest mulig, de der ikke allerede har gjort det. Saa snart et Distrikt har Bevilling, er det paa den sikre Side. Vent saa et Par Maaneder, saa kommer vi over den første Begyndelse og vil være i Stand til at give yderligere Raad og Vejledning til de af vore Venner, der ønsker det.

Petrine Jensen.

Fra Norge.

—:—

Den første —

Norge har faaet sin første Kvinde-Dommer i *Ruth Sørensen*, der er blevet konstitueret i Finmarken som Byfoged.

Finland.

—:—

Tyve Kvinder valgt ind i Landdagen.

Ved de Valg, der fornylig fandt Sted til Landdagen i Finland, er valgt 20 Kvinder, hvoriblandt findes: Vicepræsidenten i den internationale Kvindevalgrets-Alliance Anni Furuholm, endvidere Fabrikinspektør Vera Hjelt, Redaktørerne Jenny of Forselles og Dagmar Neovius samt Thekla Hultin og flere andre.

Kvindes Adgang til at tage Sæde i Skolekommissionerne.

—:—

Ifølge Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868 § 14 udføres det nærmeste Tilsyn med Skoleundervisningen og Lærernes Embedsførelse i hver *Købstad* af en Skolekommission, bestaaende af Sognepræsten eller Sognepræsterne og dobbelt saa mange af Byraadet valgte Medlemmer, af hvilke mindst Halvdelen skal vælges af Raadets egen Midte.

I *Sognekommunerne* udføres Tilsynet i Henhold til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867 § 16 af en Skolekommission bestaaende af Sognepræsten og 2 af Sogneraadet valgte Mænd, af hvilke mindst en vælges blandt dets egne Medlemmer; dog kan Tallet i Henhold til Skoleloven af 29. Marts 1904 § 15 af Sogneraadet, hvor dette maatte anse saadant for heldigt, forhøjes til 4, saaledes at mindst 2 vælges udenfor Sogneraadet; mindst 2 af Skolekommissionens valgte Medlemmer skulle i saa Fald være Familiefædre eller *Enker*, som har undervisningspligtige Børn.

Før Loven om kommunale Valg af 20. April 1908, som gav Kvinder Adgang til de kommunale Raad, var disses Adgang til Sæde i Skolekommissionen saaledes indskrænket til *Enker* med undervisningspligtige Børn i Landkommunerne, hvorimod Kvinder i Købstæderne overhovedet ikke kunde opnaa Sæde i Kommissionen.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Kvinder har faaet en udvidet Adgang til Skolekommissionen efter at den kommunale Valglov er traadt i Kraft, har flere Gange været rejst; en Selvfølge er det, at kvindelige Byraads- og Sog-

neraadsmedlemmer lige saa vel som mandlige kunne vælges til Medlemmer af Skolekommissionen, hvilket ogsaa er anerkendt af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i en Skrivelse af 22. November 1909, men hermed kan Kvinderne ikke erkende sig tilfredsstillede, idet det synes at være en naturlig Fordring, at Loven maa medføre, at Kvinder overhovedet i denne Henseende erigestillede med Mænd. Det synes imidlertid, at denne Fordrings Berettigelse har vanskeligt ved at blive anerkendt af Ministeriet, som har hævdet, at Bestemmelsen i Lov 29. Marts 1904 § 15 angaaende de udenfor Sogneraadet valgte Medlemmer af Skolekommissionen fremdeles har Gyldighed, saaledes at Kvinder udenfor Sogneraadet kun kan anses for valgbare til Skolekommissioner paa Landet, naar de er *Enker* med undervisningspligtige Børn (Skrivelse af 7. Januar 1910), og senest i en Skrivelse til Aalborg Byraad af 28. Juli d. A. har resolveret, at Kvinder i Købstæderne kun kan anses som valgbare, naar de er Medlemmer af de kommunale Raad.

Denne Ministeriets Fortolkning af de gældende Bestemmelser forekommer os meget uholdbar; naar Kvinder overhovedet har Adgang til Kommissionen synes det os ganske urimeligt uden bydende Nødvendighed at gøre Forskel paa, om de havde Sæde eller ikke havde Sæde i det kommunale Raad; og en saadan Nødvendighed er saa langt fra til Stede, at det snarere forekommer os en nødvendig Følge af den kommunale Valglov, at der ikke gøres en saadan Forskel. Den tidligere Hovedregel var jo nemlig den, at de samme Betingelser, som gjaldt for Valgbarehed til Kommunalbestyrelsen og saa kom til Anvendelse ved Valg